

Φῶς ἢ Ἀνάστασις

● Ποτέ δέν θά γίνη ἡ Ἀνάστασις *θεατρική παράστασις*. Ἡ Ἀνάστασις *χορεύει* στήν ψυχή τοῦ πιστοῦ. ● Δέν χρησιμοποιεῖ *ἐφέ* ὁ Ἀναστημένος Χριστός, οὔτε ἀεροπλάνα γιά νά μεταφέρουν σημάδια ἀναστάσιμης τελετῆς. Ὁ Ἀναστημένος Χριστός δίνει ὁ ἴδιος τήν *παράστασί* Του σέ κάθε ψυχή πού θέλει νά πιστεύη στήν Ἀνάστασι. ● Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ *καταυγάζει* ὅλη τήν ἀνθρώπινη ζωή. Ἀποτελεῖ *ἐμπειρία* ζωῆς. «*Ἴνα μή πεποισμένοι ᾤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπί τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς*» (Β' Κορ. α' 19).

● Ἐχομε πεῖρα τῆς Ἀναστάσεως. Τήν εἶδαμε καί τήν ἀκούσαμε. Τή ζοῦμε καί τή χαιρόμαστε. ● Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «*παρέστησεν ἑαυτόν ζῶντα μετά τό παθεῖν, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς διά πολλῶν τεκμηρίων*» (Πράξ. α' 3).

● Τί τά θέλει ὁ ἥλιος *τά ἐφέ* καί τίς *θεατρinιστικες* παραστάσεις. Γιά τόν ἥλιο δέν ὑπάρχει *διχασμός*: Εἶναι ἢ δέν εἶναι τό φῶς τοῦ ἀληθινοῦ; ● Ὁ ἥλιος εἶναι τό *παγκόσμιο θέατρο* τοῦ Φωτός. Ἔτσι καί ἡ Ἀνάστασις. Εἶναι τό ζωογόνο φῶς. Ψάλλουμε: «*Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆς καί τά κατχθόνια*» (κωνῶν Πάσχα).

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι *Φῶς*. Συμβολικά ἡ Ἐκκλησία ἀνάβει ἕνα κερί καί καλεῖ: «*Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός*». Φυσικά τό ἀνέσπερο φῶς δέν εἶναι ἡ λαμπάδα. Τό ἀνέσπερο φῶς εἶναι ὁ Χριστός, πού διεκήρυξε: «*Ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ*» (Ἰωάν. η' 12).

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ὁ *πιό ἰσχυρός προβολέας*, τοποθετημένος στήν *πιό σκοτεινή πέτρα*, στόν τάφο τοῦ θανάτου. «*Τί ζητεῖτε;*». Τί ψάχνετε, διαβάτες, στοῦ κόσμου τά σοκάκια νά βρῆτε τό φῶς; Τί ψάχνετε, ἄπιστοι, στοῦ τάφου τά σκουλήκια νά βρῆτε πυγολαμπίδα παρηγοριᾶς. Νά ἕνας τάφος, ὅλος φῶς: «*Ἠγέρθη, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν*».

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό *φῶς τῆς χαρᾶς*. «*Χαρᾶς τά πάντα πεπλήρωται τῆς Ἀναστάσεως τήν πεῖραν εἰληφότα*».

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό *φῶς τῆς ἐλπίδας*. Ἡ ἀναστάσιμη ἐλπίδα δέν ἀναφέρεται σέ κάποια ἀόριστη ἰδέα, ἀλλ' εἶναι *συνδεδεμένη* μέ ἕνα Πρόσωπο, τόν Θεάνθρωπο Χριστό. ● Μέ τό φῶς αὐτῆς τῆς χωρίς ὄρια ἐλπίδας προχωρεῖ ἡ Ἐκκλησία, φάλλοντας τόν ἀναστάσιμο παιάνα: «*Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...*».

● Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό *φῶς τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης*. Σ' ἕνα σκοτεινό ἀπό μικρότητες κόσμο, ἔχομε φῶς γεμᾶτο *καθάριο ἔρωτα*. Naί, εἶναι ὁ *πιό καθάριος ἔρωτας* ἡ Ἀνάστασις, *Ἐρωτας ζωῆς*. Ἀγκαλιασμένοι μέ τή Ζωή προχωροῦν οἱ πιστοί τῆς Ἀναστάσεως.

● ● Πολλοί ρωτᾶνε: *Ὅπισθοχωρεῖ ἢ προχωρεῖ* ὁ Χριστιανισμός; ● Ἄν ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἀπλῶς ἕνας *πολιτισμός*, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ὑποχωρεῖ, ἀφοῦ ἄλλοι κατ' ὄνομα πολιτισμοί φαίνεται νά κατακτοῦν τόν κόσμο. ● Ἄλλ' οἱ πολιτισμοί διαλύονται, ὅταν δέν ἔχουν *ἐλατήρια* πού τοὺς ἐμπνεοῦν. Τά *κράτη* διαλύονται, ὅταν δέν ἔχουν *σκοπό ὑπαρξῆς*, ὅταν ἰδανικό τους εἶναι ἡ ἀγορά καί ἡ ὑλική ἀνάπτυξις καί ἡ εὐμάρεια. ● Οἱ *θεοί τῆς γῆς* πεθαίνουν, γιατί δέν ἔχουν οὔτε μιά λαμπάδα ἀναμμένη. Καί ἡ λαμπάδα λέγεται Ἀνάστασις. Τό *κεράκι* τῆς ζωῆς δέν ἔχει τίς *πιό πολλές φορές* σχέσι μέ τή λαμπάδα τῆς Ἀναστάσεως. Γι' αὐτό καί ὅταν πλησίαση νά σβῆση, καί οἱ *πιό πλούσιοι καί οἱ *πιό τρανοί** τρέμουν. ● Ἀντίθετα, ὅποιος διατηρεῖ ἄσβεστη τήν πίστι στήν Ἀνάστασι, αὐτός εἶναι βέβαιος, ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν ὀπισθοδρομεῖ, ἀλλά προχωρεῖ καί σπεύδει γιά νά βγῆ ἀπό τό *τοῦνελ* τοῦ παρόντος στό *ξέφωτο* τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς αἰώνιας ζωῆς.

● Ἄς φέρομε ἕνα παράδειγμα: ● ● Προχωρεῖ ἢ δέν προχωρεῖ μέσα στή σκοτεινή ὑπόγεια στοᾶ ὁ λεγόμενος *μετροπόντικας*; Δέν τόν βλέπουμε. Προβολέας ἰσχυρός πάει μπροστά. Καί ξαφνικά βγαίνει σ' ἕνα ἄλλο τοπίο. — ● Προχωρεῖ τό μετρό καί τῆς δικῆς μας ζωῆς. Ὁ Χριστός, ὁ *μηχανοδηγός τῆς Ἀναστάσεως*, τελείωσε τό ἔργο. Βγῆκε σέ ἄλλο τόπο, σέ ἄλλο χῶρο, σέ ἄλλη ζωή, σέ ἄλλη πραγματικότητα. ● Ὅλη ἡ ζωή μας εἶναι *μέσα στό μετρό τῆς Ἀναστάσεως*. Σέ πάει σέ διάφορες στάσεις, ἐμπειρίες πίστεως καί ἀλήθειας. Σέ πάει σέ στάσεις καί ἐπαναστάσεις στή ζωή. Καί κάποια στιγμή ἀκοῦς: «*Τερματικός σταθμός! Παρακαλῶ ἀποβιβασθῆτε!*» ● Ὅσοι πιστοί ἀποβιβάζονται. Μόνο, πού αὐτό πού καλοῦμε *τέρμα*, δέν εἶναι *τέρμα*. Εἶναι *ἀρχή*. «*Τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς*». Αὐτό πού ζοῦμε ἐκείνη τή στιγμή, δέν εἶναι «*βασιλεμα· γλυκοχάραμα αὐγῆς εἶναι πέρα. Καί ἀντί νᾶρθη μιά νύχτ' ἀξημέρωτη, ξημερώνει μιά ἀβράδυα στη μέρα*».

● Φῶς ὑπάρχει καί μέσα στό μετρό, καί μέσα στό βαγόνι. Μά στό *τέρμα* τί εἶναι αὐτό; *Φῶς πού ἀστράπτει*. Φῶς πού ἀκτινοβολεῖ. Φῶς πού καταυγάζει. Φῶς ἀγγελικό. Φῶς θεϊκό. Φῶς πρὸς τό ἄπειρο. Φῶς οὐράνιας ἀθανασίας, πού μεταλαμπαδεύεται ἀπό τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

● Ὁ πιστός, λουσμένος στό Φῶς, ἐξίσταται: — *Ποιός μέ ἔφερε ἐδῶ*; Ἡ Ἀνάστασις. ● Ὅλα τά κεριά θά σβήσουν, Ὅλα τά φῶτα θά χαμηλώσουν. Ὅλες οἱ καρδιές θά τερμοσβῆθουν. Τό ἀληθινό Φῶς εἶναι ἡ Ἀνάστασις.

● Προχωρεῖ ὁ Χριστιανισμός, ὄχι τῆς θρησκευτικῆς δεισιδαιμονίας, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως. *Χριστός Ἀνέστη!*

● Φῶς ὑπάρχει καί μέσα στό μετρό, καί μέσα στό βαγόνι. Μά στό *τέρμα* τί εἶναι αὐτό; *Φῶς πού ἀστράπτει*. Φῶς πού ἀκτινοβολεῖ. Φῶς πού καταυγάζει. Φῶς ἀγγελικό. Φῶς θεϊκό. Φῶς πρὸς τό ἄπειρο. Φῶς οὐράνιας ἀθανασίας, πού μεταλαμπαδεύεται ἀπό τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

● Ὁ πιστός, λουσμένος στό Φῶς, ἐξίσταται: — *Ποιός μέ ἔφερε ἐδῶ*; Ἡ Ἀνάστασις. ● Ὅλα τά κεριά θά σβήσουν, Ὅλα τά φῶτα θά χαμηλώσουν. Ὅλες οἱ καρδιές θά τερμοσβῆθουν. Τό ἀληθινό Φῶς εἶναι ἡ Ἀνάστασις.

● Προχωρεῖ ὁ Χριστιανισμός, ὄχι τῆς θρησκευτικῆς δεισιδαιμονίας, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως. *Χριστός Ἀνέστη!*